

Massale belangstelling voor lezingencyclus over aal

Een lezingencyclus in 's Hertogenbosch over aal bleek half januari goed voor ruim honderd belangstellenden. Het Nederlands Genootschap voor Aquacultuur en Catvis, die beide tekenden voor de organisatie, hadden dan ook een programma samengesteld, dat er zijn mocht.

Peter Lodder van Catvis beet die avond de spits af met een uitgebreid exposé over de palingteelt in Japan. Een traditionele bedrijfstak in een land, waar het kweken van vis toch altijd al is uitgeoefend. Van de 1,2 miljoen ton kweekproductie, bleek uit Lodder's 1,1 miljoen ton uit zout watervis te bestaan. Van de ongeveer 100.000 ton zoetwater vis, maakt paling bijna de helft uit.

Palingkweek wordt vooral in het Zuiden van Japan beoefend en begon serieuze vormen aan te nemen rond 1879. Toen nog in vijvers met brak water en met poppen van de zijderups als voer. Kort daarop gevolgd door de eerste succes in zogeheten 'polycultuur', samen met karpers. Zo tegen het begin van de Tweede Wereldoorlog bedroeg de Japanse palingproductie ongeveer 7 ton en dat zou uitgroeien tot een kleine 40.000 ton in 1985.

Welsprekend is een vergelijking tussen productie en oppervlakte. Zo werd in 1963 op 943 hectare 6.136 ton paling gehaald, terwijl dat op een nauwelijks toegenomen oppervlak (1.000 hectare) in 1985 39.568 ton was geworden. Voor een uitgebreidere weergave van Lodder's lezing kunt U in een der volgende nummers van Aquacultuurnieuws terecht.

Mark Speekenbrink van Mond-Aal raadde vervolgens beginners aan 'klein te

beginnen' en lichte dat toe met zijn eigen eerste schreden: 5 kilo, om precies te zijn, waar dat intussen is toegenomen tot 120 kilo.

Andere praktische tips van Speekenbrink: binnenkomende aal op 10 kilo per vierkante meter houden bij een watertemperatuur van 14 tot 15 graden Celsius. Na een dag of vier beginnen met het voeren van kabeljauw- en tongkuit. Eerder namelijk was Mond-Aal gebleken dat zoetwaterkuit van bijvoorbeeld brasem of baars niet werd gevreten en bovendien de aaltjes wild maakte. Speekenbrink's bijdrage vindt U al terug in dit nummer van Aquacultuurnieuws.

De lezing van Evert Liewes van Texvis hopen we binnenkort integraal weer te geven. Hij begon in 's Hertogenbosch met de bekendmaking, dat zijn bedrijf vorig jaar 180 ton paling heeft geproduceerd. Zijn zoutwaterkwekerij, die met koelwater van de naburige electriciteitscentrale wordt verwarmd, is opgezet voor een maximale productie van 300 ton en zal naar schatting bij 220 ton winstgevend worden.

Als pootgoed gebruiken ze bij Texvis in hoofdzaak wilde aal en dat gaat met hoge uitvalspercentages gepaard, zo liet Liewes weten. Vooral bij de met aalparasiet besmette partijen kan dat percentage oplopen tot 60 procent.

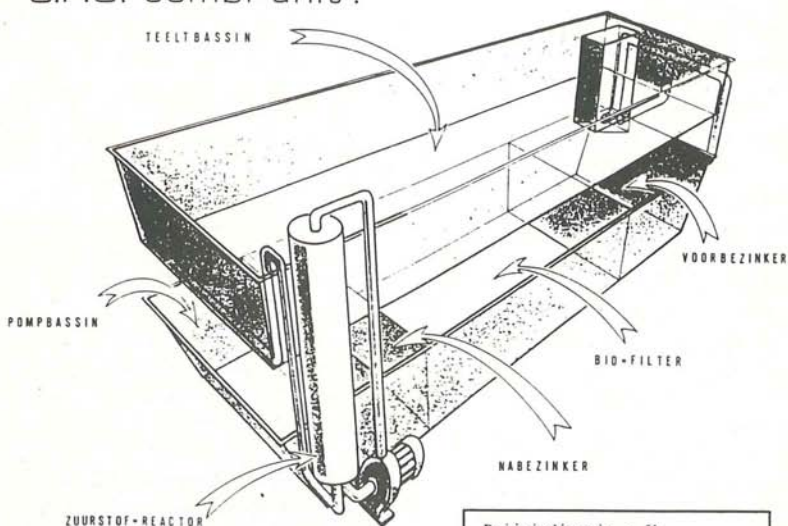

ANGUILLA CULTURE HOLLAND

Frissterrein 2
8801 PE Franeker
Tel.: 05170-6783
b.g.: 05170-5980 (privé)

Continental Fishfarming Centre: reeds jaren betrokken bij het ontwikkelen en bouwen van intensieve teeltsystemen. Systemen met de nadruk op compleet, betrouwbaar, compact, milieu- en energie vriendelijk, maar bovendien sterk concurrerend in prijs.

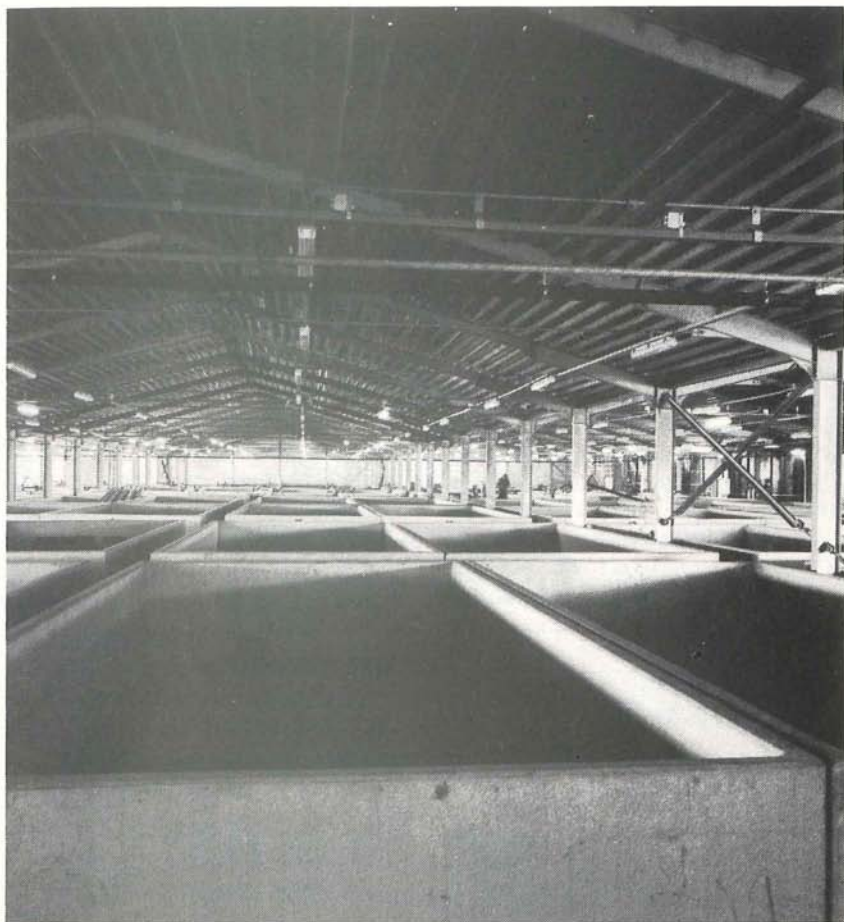
C.F.C. combi-unit :

Prijsindicatie : fl.
(exclusief 6 % btw)
Modelwijzigingen voorbehouden

Het Anquilla Culture Holland leveringsprogramma:

- ☆ Handboek voor starters en geïnteresseerden betreffende Vis, Visteeltsystemen en economische beschouwingen
- ☆ Teeltbegeleiding
- ☆ Pootaal
- ☆ Kunststofleidingen
- ☆ Apendages
- ☆ Energiezuinige pompen
- ☆ Bassius
- ☆ Demonstratieruimte in Franeker en praktijkschool te Oenkerk

Wilde aal laat zich vrijwel alleen met deeg voeren. Dit is voor de kwaliteit van het uiteindelijke produkt wel het beste, maar om bedrijfstechnische redenen zou Texvis liever met korrels voeren. Alleen in de afmestfase weegt deeg desondanks toch tegen korrels op.

Sorteren is de kern van het palingkweken, zo hield Liewes zijn gehoor voor. Een dagelijkse activiteit in de Texelse palingkwekerij, waarbij per dag 4 tot 7 ton over de zeef gaat.

Over de kwekerij zelf tenslotte, maakte

** Open systeem bij Texvis*

Liewes duidelijk, dat het om een open systeem gaat, waardoor met wilde aal en Waddenwater onvermijdelijk ziekten binnenkomen. Tot nu toe heeft men met de bestrijding daarvan niet veel moeite gehad.

Alleen de aalparasiet, die zich in het zoute water niet kan verspreiden, veroorzaakt vrij veel sterfte. Liewes verwacht daarom in de toekomst meer met gekweekte pootaal te zullen werken.